

[Formanden.]

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om opfindelser vedrørende krigsmateriel.

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i beværterloven.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 17⁴⁰.

8. møde.

Tirsdag den 23. oktober kl. 14.

Anden næstformand (Halfdan Hendriksen): I skrivelse af 20. d. m. anmoder ministeren for offentlige arbejder om, at der må blive foretaget valg af et nyt medlem til Københavns havnebestyrelse for tiden indtil 31. december 1961 i stedet for fhv. minister Stensballe, der er afgået ved døden.

Uden for dagsordenen har det ærede medlem fru Ragnhild Andersen ordet, for at hun som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg hermed fremsætte *forslag til folketingsbeslutning angående forhøjelse af sygekassedagpengenes maksimum.*

Som det kan ses af forslaget, går vi ind for, at folketinget opfordrer socialministeren til at fremsætte forslag om midlertidigt at forhøje maksimum for den daglige pengehjælp i sygekasserne, som for tiden er 6 kr., med 10 kr. til i alt 16 kr. daglig.

Bestemmelserne om dagpengenes maksimum er fastsat i folkeforsikringslovens § 18,

stk. 1, 3), og det hedder her, at den daglige pengehjælp skal være mindst 40 øre og højst 6 kr. daglig.

Maksimum for dagpengehjælp har nu i årevis været det samme beløb, nemlig 6 kr. Denne bestemmelse har i årevis været ikke alene mangelfuld, men man kan uden overdrivelse sige, at med den nuværende prisudvikling er det en ganske urimelig og uholdbar ordning. 42 kr. om ugen i dagpenge fra sygekassen kan ikke hjælpe noget menneske igennem de vanskeligheder, der opstår under sygdom. Med sådanne sygedagpenge må mange almindelige mennesker leve i frygt for at blive syge, og en hel del arbejdende kvinder og mænd er nødt til at gå på arbejde, selv om de er syge og burde blive hjemme og søge læge- og hospitalshjælp.

Problemet med de mangelfulde sygekassedagpenge er ikke nyt; min gruppe har ved flere lejligheder rejst det her i tinget. I februar 1953 stillede vi forslag om at forhøje statstilskuddet til sygekasserne fra de daværende 2 kr. om året pr. medlem til 15 kr. 70 øre, og samtidig foreslog vi, at dette tilskud fra staten til sygekasserne blev pristalsreguleret. Vi påpegede her, hvor urimeligt det var at køre videre med de lave sygekassedagpenge. Folketinget nøjedes imidlertid med at forhøje statstilskuddet til 5 kr. pr. medlem om året. Der blev ingen pristalsregulering gennemført af beløbet, og dagpengene blev ikke forhøjet. Ved adskillige senere lejligheder har mit parti igen rejst spørgsmålet om højere dagpenge — for hvad nytter den megen tale om velfærdsstat og social tryghed, når arbejderhjemmets økonomi i en kort sygdomsperiode kan løbes over ende? Det er jo en kendt sag, at sygdom er hver mands herre, og at den kan indtræde pludseligt og vælte noget omkuld, der er bygget op gennem flere års slidsomt arbejde.

Også andre end vi, der ved, hvad de taler om, har gjort opmærksom på, hvor galt det er fat. Sidste vinter kom der til folketinget en opfordring fra sygekasserne om at forhøje dagpengene til 16 kr. 50 øre daglig. Der er intet sket siden da, intet forslag er fremsat herinde desangående, og det kan ikke nytte at blive ved at henvise til sygekassekommissionen på dette område.